

Sygn. akt III Ca 685/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2022 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Ł. K.

przeciwko A. G.

o przywrócenie stanu zgodnego z prawem oraz o zaniechanie naruszeń

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 31 maja 2021r., sygn. akt II C 329/20

oraz na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt II C 329/20

1. prostuje w części wstępnej zaskarżonego wyroku oczywistą niedokładność w oznaczeniu przedmiotu sprawy w ten sposób, że są nim roszczenia: „o przywrócenie stanu zgodnego z prawem oraz o zaniechanie naruszeń”;

2. uchyla zaskarżony wyrok w części oddalającej powództwo o zaniechanie naruszeń oraz orzekającej o kosztach procesu i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego;

3. oddala apelację w pozostałej części.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 685/21

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 31 05 2021r. oddalił powództwo Ł. K. przeciwko A. G. i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 537 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje: 344 § 1 k.c. oraz 336 k.c. Dokonał oceny ustalonego faktycznego i ustalił, że powód jest właścicielem nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), stanowiącej działkę o nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi KW nr (...). Pozwana jest właścicielką nieruchomości położonej w G. przy ulicy (...), stanowiącej działkę o nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi KW nr (...). W dziale trzecim KW nr (...) wpisano nieodpłatną służebność gruntową polegającą na prawie przechodu i przejazdu po działce o numerze ewidencyjnym (...), pasem o szerokości 4 m przebiegającym od ul. (...) do granicy działki nr (...) z działką o numerze ewidencyjnym (...), wzdłuż granicy działki nr (...) z działkami nr (...) celem zapewnienia

dostępu do drogi publicznej – ul. (...), na rzecz kaźdoczesnych wlaścicieli nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę o numerze ewidencyjnym (...), objętej księgą wieczystą (...). Pozwana zamontowała zabezpieczenie w bramie odgradzającej działkę nr (...) od ul. (...)wej, posadowionej na pasie służebności, w postaci sterownika elektrycznego sterującego otwarciem bramy uniemożliwiający powodowi swobodny przejazd bramą

w dotychczasowy sposób; pozwana nie przekazała powodowi urządzenia sterującego otwarciem bramy (pilota). Na rozprawie w dniu 11 05 2021r. pozwana przekazała powodowi sterownik do urządzenia otwierającego bramę. Sterownik ten okazał się uszkodzony. Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego stwierdził, że posiadanie służebności przez powoda zostało zakłócone przez pozwaną poprzez zamontowanie

w bramie nowego sterownika elektrycznego i brak wydania powodowi pilota do bramy, co miało charakter zakłócenia samowolnego. Powód został jedynie poinformowany

o zamiarze montażu urządzenia, a pozwana nie zwracała się do niego o wyrażenie zgody na montaż sterownika. Na tej podstawie Sąd zważył, że do naruszenia posiadania powoda doszło. Jednakże stwierdził także, że w toku postępowania sytuacja uległa zmianie albowiem na rozprawie w dniu 11 05 2021r. pozwana wydała powodowi pilota do bramy, a następnie po uzyskaniu informacji, że urządzenie nie działa z pomocą specjalisty zdemontowała całkowicie mechanizm służący do otwierania bramy

w sposób zdalny. Tym samym uczyniła zadość roszczeniu pozwu co prowadziło do oddalenia powództwa.

O kosztach procesu orzekł na mocy regulacji art. 98 k.p.c., uznając, że pozwana w toku postępowania uczyniła zadość roszczeniu.

Orzeczenie zaskarżyły **obie strony**.

Powód Ł. K. zaskarżył wyrok w części oddalającej powództwo. Wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o jego zmianę poprzez orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu. Ponadto wniósł o obciążanie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzucił, że przy ferowaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia naruszono art. 327¹ § 1 k.p.c. poprzez braku odniesienia się Sadu w uzasadnieniu wyroku do wniosku powoda zawartego w pozwie o zakazanie pozwanej dokonywania dalszych naruszeń posiadaniu, zaniechaniu wyjaśnienia w uzasadnieniu wyroku podstawy prawnej dokonanego rozstrzygnięcia wraz ze wskazaniem przepisu zastosowanego prawa, co w sposób znaczący uniemożliwiło stronie skarżącej identyfikację norm prawnych naruszonych przez Sąd Rejonowy. Ponadto zarzucił Sądowi I instancji nierozpoznanie istoty sprawy poprzez niezasadne pominięcie wniosku powoda z pkt 2 pozwu o zakazanie pozwanej dokonywania dalszych naruszeń posiadania skutkującego oddaleniem powództwo pomimo uznania przez Sąd, że doszło do naruszenia posiadania przez pozwaną.

Pozwana A. G. zaskarżyła wyrok w zakresie kosztów procesu. Wniosła o jego zmianę poprzez nieobciążanie pozwanej kosztami proces oraz o zasądzenie kosztów na soja rzecz od powoda, w tym za I instancję

Zarzuciła, że przy ferowaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia naruszono wskazane w zażaleniu regulacje prawa procesowego.

Powód Ł. K. wniósł o oddalenie zażalenia oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

Pozwana A. G. wniosła o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 8 06 2022r. połączył sprawę z zażalenia pozwanej ze sprawą z apelacji powoda do łącznego ich rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Z uwagi na występujące w apelacji niejasności, które mogą rodzić uzasadnione wątpliwości dotyczące faktycznego zakresu zaskarżenia apelacji, uznano, że wyrok Sądu Rejonowego został zaskarżony w całości, co wyznaczało kognicję Sądu odwoławczego.

Zgodnie z żądaniem pozwu powód dochodzi w niniejszej sprawie „nakazania pozwanej, aby przywróciła powodowi naruszone posiadane...” oraz „zakazania pozwanej dokonywanie dalszych naruszeń posiadania”, odwołując się w podstawie faktycznej powództwa do naruszenia przez pozwanego prawa służebności gruntowej, powiązanego z przynależnym powodowi prawem własności nieruchomości.

Tak sformułowane powództwo dotyczy zatem ochrony petytoryjnej (art. 222

§ 1 i 2 k.c. w związku z art. 251 k.c.).

Powód żądając orzeczenia zakazującego pozwanej „dalszych naruszeń”

nie doprecyzował w toku postępowania jakich konkretnych naruszeń żądanie to dotyczy.

Powoduje to, że istota sprawy nie została w należyty sposób ustalona

i co za tym idzie nie mogła zostać rozpoznana.

Dlatego już tylko z tego powodu w tej części apelacja powoda była uzasadniona, a to z mocy regulacji zawartej w art. 386 § 4 k.p.c. prowadziło

do uchylecia zaskarżonego wyroku w części wskazanej w sentencji i przekazania w tym zakresie spraw Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Niezależnie od tego przy orzekaniu w sprawie umknęło uwadze Sądu Rejonowego – na co słusznie wskazuje apelacja - że wskazany na wstępie reżim prawny przewiduje dwa różne samodzielne roszczenia (roszczenie „o przywrócenie stanu zgodnego z prawem” oraz roszczenie „o zaniechanie naruszeń”).

Ich zamieszczenie w pozwie wyznaczało zatem kognicję Sądu pierwszej instancji i obligowało go do oceny zasadności każdego z nich z osobna.

Sąd Rejonowy z tego obowiązku również się nie wywiązał (w motywach zaskarżonego wyroku dokonał oceny tylko pierwszego ze wskazanych roszczeń).

Z tej przyczyny w tej części ocena prawna prawidłowości zaskarżonego wyroku jest niemożliwa, co dodatkowo czyniło koniecznym uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji w części wskazanej w sentencji i przekazania mu w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania.

W pozostałej części Sąd odwoławczy ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu Rejonowego podziela i przyjmuje za własną (art. 387 § 2¹ pkt 1 i 2 k.p.c.).

Zatem w tym zakresie zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację jako bezzasadną w rozumieniu art. 385 k.p.c. na mocy zawartej w nim regulacji prawnej oddalono.

Reasumując wyrok w zaskarżonej przez powoda jest w części wadliwy i dlatego apelację jako w części uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c. oraz oddalając ją w pozostałym zakresie na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

Sprostowania zawartej w części wstępnej zaskarżonego wyroku oczywistej omyłki w oznaczeniu przedmiotu sprawy dokonano stosując regulacje art. 350 § 1

i 3 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uzupełni materiał sprawy we wskazanych powyżej kierunkach.

W tym celu zobowiąże powoda do sprecyzowania żądania „zakazania pozwanej dokonywania dalszych naruszeń posiadania”, przez jednoznaczne podanie jakich konkretnych naruszeń owo zadanie dotyczy - pod sankcją zawieszenia postępowania na mocy regulacji art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

Następnie po wywiązaniu się przez powoda z tego zobowiązania ponownie rozpozna w tej części sprawę i w jej toku rozważy czy nie zachodzi potrzeba uzupełnienia materiału dowodowego sprawy w celu dokonania stosowanych ustaleń.

Orzekając ponownie w sprawie przeprowadzi prawidłową analizę zebranego

w sprawie materiału dowodowego, uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną, rozważy, czy istnieje realna groźba powtórnych naruszeń i da jej wyraz w treści uzasadnienia orzeczenia.

SSO Leszek Dąbek